

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמַּד

יִצְחָק אֶלְיָהוּ ע"ה בֵּית הַכִּנְסִית שְׁכֻנַּת ע"ן חַמַּד - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לְרֻפּוֹת כָּל חוּלֵי ע"י וּבְכַלְלֵם צִיּוֹן בֶּן צ"ח לְרֻפּוֹת וְהַצְּלַחַת יוֹסֵף לִיאֹר בֶּן דְּלִיָּה אֶפְרַת וּב"ב

פְּרֻשֶׁת חֻקַּת - מְחִילָה לְשֵׁב בְּאַמֶּת

"וַיֵּבֵא הָעַם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ כִּי דִבְרַנוּ בְּה' וְבָךְ, הַתְּפַלֵּל אֵל ה'

"(בַּמִּדְבָּר כ"א, ז.)"

כל רב או כתם של טינא, עד כדי כך שנוכל "תיכף ומיד" להתפלל עליהם ולמסור נפש על חֲבֵרוֹ.

וזו צריכה להיות תכונתו של לב האדם מישראל שהמחילה והסליחה לא תהיה מזוייפת ומעורבבת ברגשי קפיצא אף בצורה קלילה שבקלילה, כי התפילה היא עבודה שבלב, ואם הלב אינו טהור בכל הטהרה הנכונה, האיך יכול להתפלל על חֲבֵרוֹ. ו"המשתהה", הרי בתחתית נפשו יש שמצי הנאה והתעללות בכבודו ועמידתו של חֲבֵרוֹ, שרובץ תחת משא הבזיון והכלימה ואינו מזדרז להקל משאו ולהעביר חרפתו מעל פניו.

וחז"ל מבליטים לנו את גדולתו וצדקתו של משה "שלא נשתהה", אף רגע דק מן הדק לא עמד להילכד חלילה בהנאה קלה בכניעתם ובבושת פניהם של ישראל, אחרי שבאו אליו בווידי המרוכז והמצומצם במלה אחת רבת התוכן וכבדות המשקל "חטאנו", והעניו מכל אדם תנועתו מזורזת ומהירה נתרצה "מיד", מיהר למחול ומיהר להתפלל עליהם. הרחמן יהיה בעזרנו בכל מצעדנו והליכותינו שנדע לכוון לאמיתו של הקב"ה וללכת בדרכיו בעניין ויתור ומחילה שְׁלֵמָה לְחֲבֵרָנוּ, שבמידה זו נזכה לשמוע מאת יתברך שמו את המלה "סְלַחְתִּי".

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

כתב המדרש (רבה יט, כג): "ידעו, שדיברו במשה ונשתטחו לפניו ואמרו, התפלל אל ה' ויסר מעלינו וגו', ויתפלל וגו' להודיעך ענוותנותו של משה, שלא נשתהה לבקש רחמים. ולהודיעך כח התשובה, כיון שאמרו חטאנו מיד נתרצה להם, שאין המוחל נעשה אכזרי".

מבאר הרב אפרים זיצ'יק זצ"ל מדברי המדרש אנו למדין, מהו ענווה אמיתית של משה רבינו, שצריך לשמש לנו לדוגמא, והיינו, שהענווה לא הייתה רק בזה שנתרצה להם, אלא ובעיקר שכיון שנתרצה "לא נשתהה" אף לרגע קל, ההתרצות הייתה ברחמים גדולים ובאהבה רבה, ואף רגע מיותר אחד לא נשאו בני ישראל לפני משה בבושה ובכניעה, אלא שבן-רגע הרגישו, שלפניהם עומד רועה נאמן ומסור המוכן להשליך נפשו מנגד עבור כל אחד ואחד מישראל.

ומכאן לנו לימוד גדול, שלעת מצוא בעת הסתבכותנו באיזה דין ודברים עם חֲבֵרָנוּ, ראשית נטה אוזן קשת לדברי מחילה והתפייסות, שבאים מצד חֲבֵרָנוּ המבקשים סליחה ולמחול "תיכף ומיד". לא נשתהה אף רגע, שיישאר בבושה ובהכנעה השורף את פני חֲבֵרוֹ בְּעַמְדוֹ לפניך לבקש סליחה. שלא יתן רווח זמן להסס במחילה, וברגע הזה מביע כל הנאת נקמתו על חֲבֵרוֹ, שמבליט חטאיו וכלימתו. והסליחה צריכה להיות שְׁלֵמָה וּמְשֻׁלְמָת בלי

העלון מוקדש להצלחת

יש ב גילה ישי ב גילה יניב ב גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה רחל ברכה בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונת קסירר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי חיים בן בכרוי

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתייה בת ימנה ניט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שולו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

28/06/2014		ל' סיוון תשע"ד	
פרשת חקת			
הפטרה: "השמים כסאי"- ישעיה ס"ו			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
21:21	19:11	20:31	י"ם
21:18	19:28	20:34	ת"א
21:22	19:21	20:36	ח"פ
21:18	19:28	20:31	ר"מ

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – שבת בבית-מלון

שאלה: ?

כאשר אדם מתארח בבית-מלון בשבת, על אלו דברים עליו להקפיד?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

מסעדה, שבישלו בה יהודים קודם זאת השבת, והוא הדין בבתי-מלון, שבהם עברו ובישלו בשבת בשביל אורחי המלון. אין להתיר את המאכל אף בצאת השבת, ואסור לעולם. אולם, כאשר הדבר נעשה על ידי נכרים, מותר במוצאי השבת, לאחר שיעור זמן של בישול אותם מאכלים. **מקורות:** שו"ת כתב סופר (חאו"ח סימן נ), שו"ת אבני נזר (סימן פב), שו"ת אור לציון ח"ב (פ"ל אות א) בשם המג"א (סק"ב) שלמי שנתבשל בשבילו דינו כמו למבשל עצמו. ובמסעדות שמבשלים לצורך אחרים דינם כמו נתבשל לכל אחד בשבילו. והיות ויש כאן מסייע ביד עוברי עבירה לכו"ע אסור. וכן העלה בספר בינה ודעת (פ"ח אות ג). וע"ע שו"ת הר צבי (סימן קפ).

מותר לבעל בית-מלון להושיב מלצר נכרי לספק מצרכים, שאינם כלולים בתפריט הרגיל לאורחי המלון, כגון שתייה חריפה וכדומה, למרות שהמלצר עורך רשימה וכותב פרטי המזמין. כיוון שהמלצר רושם בשבת, כדי להקל על עצמו, שלא ישכח ולא לטובת הישראל. **מקורות:** אאמו"ר שליט"א בספרו ודבר דבר (עמוד קלא).

אסור להתקרב לדלת חשמלית, שנפתחת על ידי התקרבות אליה, שכל המתקרב אליה נחשב כמפעיל באופן ישיר את המערכת החשמלית, שפותחת את הדלת. ואין הבדל בין אם מנגנון ההפעלה פועל על ידי משטח דריכה, הנמצא לפני הדלת או על ידי עין אלקטרונית.

מי שבטעות התקרב לדלת כזו וגרם לפתיחתה, יש אומרים, שלכתחילה לא יזוז ממקומו, מפני שאם ילך, יגרום לסגירת הדלת. עליו להמתין, עד שיגיע לשם גוי, ויבקש ממנו לעמוד במקומו וילך. ואח"כ כשהגוי יעזוב את המקום, יהיה זה הגוי, שיגרום לסגירת הדלת. אולם, אם ההמתנה של היהודי בדלת גורמת לו צער, מותר לו לעזוב את המקום, מפני שהוא הולך לדרכו ולא אכפת ליה, אם הדלת תישאר פתוחה או סגורה, והוי פסיק רישיה דלא ניחא ליה באיסור גרמא שמותר.

מדה כנגד מדה לא בטלה מן העולם

עד כמה עלינו להיזהר, מכל מה שיוצא מפינו, אי אפשר לתאר ולשער. רבותינו כבר אמרו בפרקי אבות: "דע מה למעלה ממך". ודרשו בעלי רשומות: "דע מה למעלה- ממך!". דהיינו, אם תרצה לדעת מה גוזרים עליך מלמעלה- דע לך שאתה קובע מה יהיה עתידך וגורלך. להלן סיפור מופלא ומבהיל כאחד המלמדנו, כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם. ומעשה שהיה- כך היה:

לפני מספר חודשים, קם יהודי אחד בבוקר ב"בני ברק", ולתדהמתו הוא מגלה כי בנו בן השש שנים הפסיק לדבר... כפשוטו... בנו לא מוציא אף מלה מפיו. בתחילה חשב כי בנו חומד לצון. אולם לאחר דקות מספר מבין הוא את המצב לאשורו. הוא ניסה וניסה שוב ושוב אולם הילד כאילו נעתקה לשונו.

הוא פנה ודרש ברופאים - אולם ללא הועיל. הללו לא ידעו, מה קרה. חלקם אף ניסה לתת 'הסבר רפואי'. אולם מצבו של הילד נשאר ללא שינוי. בצר לו, נסע לגאון רבי יעקב אידלשטיין שליט"א רבה של "רמת השרון", ושפך את ליבו בבכיות, "הבן שלי, פשוט הפסיק לדבר".

הרב אידלשטיין שמע, והגיב, "אין מה לעשות. כנראה, לאחרונה הוצאת מהפה שלך דברי גנאי וזלזול נגד אחד מגדולי התורה, והבורא העניש אותך 'מידה כנגד מידה', שהפה של הבן שלך כבר לא עובד... לשמע הדברים הבין מידענו בדיוק על מה הרב מדבר.

היהודי לא התמהמה, ומיהר כל עוד נפשו בו, ונסע לירושלים... שם הגיע לאחד מגדולי הדור שבירושלים, ונכנס לביתו, ותינה את צערו "ראש ישיבה... פגעתי בכבודכם, וזלזלתי בכם, והעונש לא התמהמה... שהראש ישיבה ירחם וימחול! אני לא אחזור על כך שנית". כמובן, שאותו "גדול" מחל בלב שלם, מידענו חזר לבני ברק, והבן התחיל לדבר...

עשית חסד

עלינו לדעת, שהחסד שאדם עושה צריך להיות בראש ובתחילה עם בני ביתו. כותב רבינו חיים ויטאל צזוק"ל (תלמידו של האריז"ל): יהודי שלא עושה חסד עם אנשי ביתו, אף שעושה חסד עם הזולת, כשיעלה לשמים לאחר פטירתו, לא יזכירו לו החסדים שעשה עם כל העולם, משום שעיקר מצוות החסד זה עם אנשי ביתו. לכן צריך האדם לבחון את כל החסדים שעושה עם הזולת, אם זה לא על חשבון בני ביתו שהם קודמים.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
תורה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הרב הצדיק חיים משה מנדל זצ"ל - נולד בשנת ה'תרס"ה (1905) בעיר ביסטריץ שברומניה. בילדותו היה חוק מדינה המחייב כל ילד יהודי ללמוד לימודי חול בבית-ספר של גוים. אולם, הוא התחמק לביה"כ ולמד שם לבד. במלחמת העולם הראשונה, כאשר משפחתו ברחו על נפשם, לקח עמו רבינו והוא בן תשע שנים, רק ספרים במקום לקחת אוכל וביגוד. כשדודו תמה לפשר מעשיו, הסביר הילד: "אני אינני צריך מזון אני צריך מזון רוחני!".

בגיל שבע עשרה ידע בעל פה ש"ס עם פירוש רש"י ותוספות, וזאת נלמד מסיפור שבערוב ימיו, כשביקש רבינו לעודד את נכדו ללמוד בהתמדה, אמר לו: "דע לך, לפני גיל עשרים כבר נבחנתי על הש"ס כולו "גמרא רש"י ותוספות". לאחר שמילא כריסו בבקיאות בש"ס ופוסקים, שקד על לימודי כתבי האריז"ל. ישב כדיין בעיר טמשוור.

בעל יסורים. במשך שנתיים רותק למיטת בית הרפואה ללא יכולת לנוע. נותר משותק ברגליו עד סוף ימיו עקב כדור שנורה ברגלו. יותר מאוחר גברו בעיות בלבו ובעוד אברים שגופו. למרות כל יסוריו מידת הביטחון לא סרה ממנו. ענוותן מופלא. מלומד בניסים. העיד על עצמו כי אליהו הנביא הגיע עליו מספר פעמים כדי להצילו. בעל רוח-הקודש. שקדן עצום. כל שעות הלילה הוקדשו ללימוד רצוף בלתי פוסק של גפ"ת.

עלה ארצה בשנת ה'תש"ט (1948) והתגורר שנה בצפת. בביקור למירון, נכנס לציון רשב"י זמן רב, וביציאתו השליך את מקלות הברזל ששימשו לסיוע בהליכתו. בשנת ה'תשמ"ב (1982), בעת תפילתו בכותל-המערבי התגלה לפניו איש פלאי ואמר לו: "תתגלה ותתפרסם, ויהיה בידך הכוח לברך את ישראל ולפעול ישועות" ומאז רבים פנו אליו ונושעו. כאשר כתב פתקא לבבא סאלי, הצדיק ראה את כתב ידו של רבינו, מיד אמר עליו: "בעליו של כתב היד הזה לא טעם טעם חטא מימיו! משה בן ליבא הוא צדיק גמור, צדיק יסוד עולם!".

כאשר הסטייפלר זצוק"ל הזדמן לבית-הכנסת שבו רבינו שימש כסנדק, התבטא: "ניכר שכאן מתגורר תלמיד חכם מובהק". לימים היו יהודים שהסטייפלר שלח אותם אל רבנו, לקבל את ברכתו. על-שמו נבנה בית-כנסת ברח' ראב"ד וחונתו ר' ירחמיאל משמש בו כרב. ב-ד' תמוז ה'תשנ"ו (1996) התבקש לבית-עולמו לאחר שסבל סבל גדול מדלקת ריאות. ציונו בבני-ברק. חי כ-91 שנים.

אביו: ר' מאיר יוסף. **מרבותיו:** ר' יחזקאל בנעט, ר' יהודה סגל ראזנר הי"ד (בעל האמרי יהודה' מסעקה-יד- נתן לרבינו היתר הוראה). **חתניו:** ר' ירחמיאל בירצויג, ר' דוד חיים שטרן (ייסד ישיבה גדולה ואגודת חסד. רבים ממתנינים שעות ארוכות כדי לזכות בברכותיו אשר לא שבות ריקם)

על העובדה, שהרב היה בעל רוח-הקודש, יעידו הסיפורים המופלאים הבאים. העיד אחד מתלמידיו: "רבינו עודדני למסור שיעור גמרא כל בוקר. בתקופת מלחמת המפרץ, עברו לילות חרדה על יושבי גוש דן, וחלק ממשנתפי השיעור נעדרו. הייתי מגיע בקביעות להתפלל מנחה בבית מדרשו של רבינו, ובכל יום היה אומר לי כבדרך אגב את מניין המשתתפים, שהופיעו היום בשיעור שלי! פעם אחת לא בא איש משומעי השיעור, לא היה לי למי למסור... באותו יום כשראה אותי אמר לי: "היום לא היה איש בשיעור שלך". ("הראה לעניו")

בכוס של הבדלה ראה רבי משה עתידות. פעם באמצע הבדלה צעק רבי משה: "דם ואש ותמרות עשן" מספר פעמים, ובאותו שבוע התחילה מלחמת יום הכיפורים.

שנים מספר לפני השואה, ראה על מצחי אנשי עירו את האותיות הי"ד ("רת ה' ינקום דמו) שרמזו לו בזה שאלו עתידים למות על קידוש השם. הוסיף רבי משה להסביר: "מקצת בני אדם לא היה רושם זה על מצחם... וידעתי בבירור, מי יחיה ומי ימות בשואה הקרובה, כי אותם שלא היה חקוק על מצחם, הם ניצלו". הוא גם ראה, כמה יסבול בייסורי השואה, ואיך בסוף הוא יעלה לארץ הקודש.

אחד מראשי הכוללים בבני-ברק, ת"ח חשוב, נקלע למצוקה חריפה, בצר לו פנה אל מרן ר' יעקב ישראל קניבסקי זצוק"ל להתברך מפיו, ולתדהמתו ענה לו הסטייפלר בגערות רמות וצעק עליו שיעזבהו לנפשו וילך ממנו. שבור ורצוף עד דכדוכה של נפש יצא האיש מהבית והתלבט מה לעשות. לפתע נזכר כי לא הרחק מתגורר הרב מנדל, ומחשבה עלתה בדעתו אולי יוכל להיוושע אצלו, מיד פנה אל ביתו של רבינו. אך נכנס אל הקודש פנימה ובטרם הספיק לפצות פיו פנה אליו הרב מנדל ואמר: "מדוע אתה בא אליי? הרב קניבסקי כבר המתיק לך את הדינים..." והישועה לא איחרה לבוא.

על ענוותנותו המופלאה ניתן ללמוד מן הסיפורים הבאים: בחתונת נכדו כובד בברכה תחת החופה. הגישו לו את המיקרופון כנהוג, כדי שכל הקהל ישמע את הברכה. להפתעת כל הנוכחים נטל את המיקרופון, הצמידו אל אוזנו בחזקה, וכך אמר את הברכה. רבים מן הנאספים לא יכלו להסתיר חיוך של מבוכה שהתפשט על פניהם. אורחים סברו לתומם, כי הקשיש אינו מתמצא במכשירי חשמל וטועה לחשוב, כי זו אוזניה, או כדומה. אפילו צאצאיו לא ידעו מה לחשוב. אחד מנכדיו הרהיב עוז וניגש אליו אחר החופה בתימהון: "סבא, האם אינך יודע כיצד לאחוז מיקרופון?". חייך הרב מנדל חיוך סלחני וענה: "בוודאי שאני יודע, אלא פחדתי מגאוונה, רציתי שיצחקו עליי!".

בשנותיו האחרונות נחלש מאד, לא אחת הגיע למצב שלא היה מסוגל ללכת בכוחות עצמו, אף לשמחות משפחתיות. מקורביו נשאו את כסאו כשהוא יושב עליו, וראו איך שפתיו נעות. היטו אוזן ושמעו אותו מלחש: "אוי! סוחבים את הנבלה!".

שְׁמִירָה עַל זָהוּת יְהוּדִית

ה'ר' משה וולפסון הי"ו מארה"ב, בן למשפחת וולפסון הנוודעת, יצא עם קבוצת משקיעים מארה"ב לסינגפור, מדטבר במדינה קטנה במזרח הרחוק (רק לסבר את האוזן, גודלה אחד חלקי שלושים משטח מדינת ישראל), וזאת במטרה לבדוק ולמשש עיסקת ענק. בין הקבוצה נמנה הוא ואחיו שיחי'. במהלך הימים הבאים, מאז שנחתו במדינה הם השתתפו באין ספור פגישות ודיונים, שהתקיימו מרתונית מהבוקר ועד הלילה. והכל במטרה ללבן את אופי וכדאיות ההשקעה.

עוד לפני יציאתם נאלצו חברי המשלחת להכין את עצמם כדי שלא להיתפס בסינגפור כפושעים. וכל זאת למה? משום שפושע בסינגפור הוא לא רק מי ששוודד או רוצח, **אלא גם מי ש...משליך נייר ברחוב**. העונש על השלכת נייר ברחוב בפעם הראשונה **הינו קנס של 1000 דולר סינגפורי שזה לא פחות מאלפיים שמונה מאות שקל!** ואם חלילה מאן דהוא מעז שוב לחזור על מעשיו- בפעם השניה יוטל על הנאשם לעבוד כמנקה רחובות במשך שלושה חודשים.

בכל יום שחלף הלכה העסקה ונרקמה לפרטי פרטיה, לקראת היום האחרון נותר רק לסגור קצוות ולהיערך לפגישת הסיכום עם המליונר הגדול ביותר של סינגפור. מדובר בפגישה מכרעת, שהייתה עלולה חלילה להפיל את העיסקה באחת. לפני קיומה הכינו את חברי המשלחת האמריקניים אודות כללי הטקס המחווייבים. בסינגפור, כמו ברוב המזרח הרחוק, טבועה תרבות עמוקה של טקסים שונים עליהם אסור לדלג, גם כאשר העמית שמולך הוא אמריקני חופשי.

בקומת הכניסה, סמוך לשורת המעליות, פגשו חברי המשלחת את אחד המתאמים המקומיים. הוא ניגש לר' משה וולפסון וביקש ממנו באדיבות – אך בטון שאינו משתמע לשני פנים – **להסיר את הכיפה**. "פריט הלבוש הזה", הבהיר, "עלול להתפרש בצורה לא נכונה. מעשה זה עלול להוריד לטמיון את כל העיסקה!". באותה שניה נפגשו עיניהם של שני האחים לבית וולפסון. ניתן היה לראות במבטם שאין על מה לדבר. **את הכיפה לא מורידים**.

"אני אשאר עם הכיפה", קבע ר' משה, "ויהיה בסדר", ניסה להרגיע את המתווך. המתווך נלחץ. "רחמים! רחמים!", ניסה להתחנן על נפשו, על כבודו ועל... כספו. "אני מבקש ומתחנן שתסירו את הכיפה מראשכם. אנחנו מדברים על עסקה גדולה ביותר! **למה לתת לדברים קטנים לקלקל אותה?! אני לא מבקש ממך לזרוק את הכיפה, רק תשמור עליה בכיס**". אולם ר' משה עונה לו בקול צלול: "אני לא מוריד את הכיפה!".

פני האנשים שנדחסו למעלית היו חמוצות, אך זו כבר הייתה מציאות שלא ניתנת לשינוי. הקומה בה עצרה המעלית כולה פאר והדר. כל איש עסקים שנכנס למתחם המיועד זכה לאיחול חם מדייל, שניצב בפתח וידע לנקוב בשמו. משם הפנו אותם לאולם הפגישות בה הייתה אמורה להתקיים הפגישה המכרעת.

כמאה איש התקבצו סביב שולחן ארוך. הושיבו אותם בסדר מתוכנן שיצר ביניהם סוג של קבוצות דיון. בראש השולחן ניצב כיסא מלכותי השווה עשרות אלפי דולרים, שהוקן עבור המליונר המהולל, שתיכף ייכנס לאולם. הם ציפו בדריכות לכניסתו של המליונר לצורך סגירת עסקת הענק.

בינתיים הפגישה החלה, הצוותים דנו בפרטים הסופיים, ולפתע הושלך הס באולם. כולם התרוממו באחת ביראת כבוד, ומיודענו המליונר נכנס פנימה בכל הודו והדרו. הוא התיישב וסימן בידו להמשיך בשיחות. חלפו כמה דקות, המליונר מרים לפתע את ידו ושקט השתרר באולם. הוא פונה לרבי משה וולפסון ולהפתעתו המרובה מבקש ממנו: **"תיקח שתיה ותעשה ברכה!"**. ר' משה נדהם מהבקשה המפתיעה. הוא מזג לעצמו וברך בכוונה ובקול **"ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, שהכל נהיה בדברו!"**. המליונר לא נותר חייב וענה בקול: "אמן!".

במקום לבלוע את המים כמעט בלע מיודענו את הלשון. "מה מתרחש כאן?", תמה. אך המליונר המשך להפתיע באומרו: "תגיד לי, היית הבוקר בבית הכנסת?". רבי משה השיב בחיוב, ומליונר אמר: "שמת לב, כי ישנה עובדה מוזרה- הרב הוא ממוצא אשכנזי, אולם המתפללים משתמשים דווקא בסידור בנוסח ספרדי, ויש עוד כמה אי התאמות בקהילה...".

הפעם המים כבר כמעט נשפכו מידי של מיודענו. המליונר הבחין בפליאה בפני מיודענו וסיפר בפני כולם: "התייתמתי בתור ילד קטן, וזה שאימץ אותי היה יהודי עשיר. מעולם לא התגיירתי, אך גדלתי אצל יהודי, ואפילו הייתי מתלווה איתו לבית הכנסת. **מאז ומתמיד אני כמובן שומר על חיבתי המיוחדת ליהודים!**"

מכאן ואילך הפגישה התקדמה לטובה, כשבמהלכה הוא מכבד את ר' משה ומאיר לו פנים באופן נדיר, עד שנסגרה לשביעות רצון כל הצדדים. סיים ר' משה: **"ורק לחשוב על כך שהמתווך חשש, שהעשיר יראה אותי עם כיפה!... עלינו, כיהודים שומרי תורה ומצוות, מוטל לשמור על האידישקייט מכל משמר – ובל נחשוש שנפסיד מכך. הנה, אני רק הרווחתי!"**.

הַמְלָה פִּיפָה מְרַכֶּבֶת מְשֻׁלוֹשׁ מְלִים כִּי פֵה ה'

לע"נ

תנצב"ה

הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
כל נשמות עם ישראל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
אברהם בן מלכה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר
אורה בת נעימה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מוסדי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יפה בת רבקה ע"ה